

ජයවර්ධන, උදාර ද සිඳ්ධි යන දරුවන්ගේ බෙර වාදන හැකියාව ද මෙහිලා සටනක් කරන්නේ මතු පුරුණ සෙබර්ගමන් කිරීමටයි.

ට්ට "පරපුර" නාට්‍යයේ රඟ පෑ රිඳ්ධි කැනනමගේ, සෙලියා ගුණවර්ධන මෝසා සුදුසුකම දරුවන්ගේ නම් ද එක් විය යුතුය.

අවසන් වශයෙන් ඉදිරිපත් වූයේ "නාන්තා ගෙනා හැකිකාර" නමින් පරිවර්තිත ප්‍රභසනය යි. මහාචාර්ය එදිරිවීර සර්වචන්ද්‍රයන්ගේ "මහමේ" නාට්‍යයේ පොහොසත් ගුරු වර්තයට මුලින්ම පහා පොවමින්ද, ප්‍රේමිනි ජාතිකයෝකෝ, කළු වලලු වැනි නාට්‍යවල රඟපාමින්ද සේසත්කරමින් එදා මෙදා තුර රිඳ්ධි සිටින ආකාරයට ප්‍රධාන රඟපා වේදිකාභ්‍යන්තර ප්‍රථම සිටිපත් රචකයායි මේ. බිරිඳගේ විශේෂවත් හුදෙකලා වූ විශ්වකෝප විශාලයන් සිය දරුවන්ගේ අවධානය ලබාගනු වස් දරනා උත්සාහය ප්‍රභසනය ද කැටිකොට රසිකයින් වෙත නිලිනවත්ගේ දැස නව නිලි කැළක් සමගින්, තමන්ගේද ආයතනවය ලබා දෙමින් නවකයින්, යොවුන්යින් හා මුහුර් කටයුතු කළ මාලිනි ජයසිංහ මැතිණිය අනුගමනය කරමින් ආකාරයට ප්‍රසංගයන් මේ දුන් ආදරය අපේ කළ යුතුමයි.

කැපී පෙනෙන රඟපෑම්වල දෙකුණු කිලිපින් ගණනාවක් ම සිටිය ද මවුන් නාමිකව සටනේ ගොකරන්නේ අනන්‍යයන් ආයතනවයන් තොට එකී රඟපෑම් කිරීම අපහසු බැව් වැරදිගත බැවිනි. එසේ නො වී නම් ඒ එක පුද්ගල නාට්‍යයේ පමණකි. නාට්‍ය සඳහා සිටිවිම ගායනා කළ හා වාදනය කළ සිටියද, ආලෝකකරණය, වේදිකාලංකාරණය, අංග රචනය ආදිය අත් සියලු දේට ආයතන වූ සිටිය පිලිබදව ද සටනේ කළ යුතුව ඇතත් මෙම සටන "නම් වර්ගවර්ත" බවට පත්වීම වලකාලනු වස් ඒ සඳහා උනන්දු නොවන්නෙමු. ඒ පිලිබදව කිසිවකු අමතාප නොවනු ඇතැයි හඟින්නෙමු.

අවසන් වශයෙන් පොද්ගලික වූ සිතුවිල්ලක් ලියා තැබීමට අවසරය ලබාගන්නේ මෙම කෙටි නාට්‍ය උළෙල හිසා වෙන් දිගු ලියැවිල්ලකට පෙළුණු නේතුව පසක් කර දීමටයි.

මව් බිමේ සමස්ථලංකා පාඨශාලාත්තර නාට්‍ය තරණ වර්ධනය මවුල්ලේ සාමාජිකයෙකු වූ ම'පියාගේ එකල එම අවසන් වර්ග නාට්‍ය රඟපෑම වූ නවරඟකලට යන විට කුඩා අපව ද කැටිව ගිය අයුරු සිහිපත් වේ. එකමගන්ගේ ආචාර්යවරයකු වූ බී. ඩී. මතුලොච්චි ගුරුන්ගේ "දෙපොහොසත්" "පනහින් පනහ" වැනි නාට්‍ය බැලීමට අපව කැටුව ගිය අයුරුද සිහිපත් වේ "පනහින් පනහ" නිර්මාණය වූයේ බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව ඉදිරිකිරීම පසුබිම කරගෙනයි. පසුකලක සංවර්ධනයන්ගේ "මහමේ", සිංහමානු" වැනි නාට්‍ය, ධර්මවිර බණ්ඩාරනායකයන්ගේ "ධවල කිසිණ", ජයග්‍රහ වන්දනාවන් "අන්" වැනි නාට්‍ය, ජයග්‍රහ මහෝත්සවයන්ගේ "දිවිත්ව", "ගුරුත්ව", "අන්දරේලා" වැනි නාට්‍ය හැරවීමට ප්‍රේක්ෂකානාරවල ප්‍රේමවන්තයින් ලෙසින් තනි වූ අයුරු ද සිහිපත් වේ. පාසැල් සමයේ දී සේමලොකා සුභසිංහ නාට්‍යවේදියාගේ "විකානි" යා වූයේ සමකාලීනයින් රඟ පෑ හිසාවෙන් හා එය කාලීන මාතකාවක් වූ හිසාවෙනි.

නාට්‍ය මතු නොව පෙම් කළ බොහෝ කලාවන් අතර මවු බිමෙන් කිසිමුගේ දැඩි අකමැත්තෙනි. එසේ වුවද මාලිනි ජයසිංහ, ආකාරයට ප්‍රසංගයන්, ජයසිංහ වන්දනාවන් වැනිවත්ට පින් සිදු වන්නට එකී අකමැත්ත යම් තරමකට හෝ පහ විය. හොඳ නිර්මාණ මව්බිමෙන් ගෙන්විණ. මෙහි නවක නිපැවිණ. මාලිනි මැතිණියගේ විශේෂවත් තනි වූ මේ පුරු නව රස කැළ තමන්ගේ මෙ දෙයක් වෙනුවෙන් පළු ගැසෙමින් සිටිනු දැක්නට ලැබීම අපගේ සතුට අමන්ආතන්දයක් බවට පත් කරවයි. මේ පුරු නව රස කැළ අතින් කිමවන මහා වේදිකා නාට්‍යය වේදිකාගත වන දින අතක නොවේවා ! ය යන්න අපගේ ප්‍රාර්ථනය. ඒ වෙනුවෙන් අප විසින් කළ යුතු වූ කාලීන යුතුකමය මේ !

From Page 5

of the war at that historic spot called Gallipoli. It takes place every year with the participation of political and military leaders of both camps. Whoever died in the unfortunate war were kith and kin of the people of this land, and they need been remembered for their sacrifices whether it was senseless or not.

I know this would not be palatable for many patriots, but if they are really interested in a lasting peace they must get out of their ivory towers and think of all the people in the land they saved from terrorists. Even H.E. Junius Jayewardene did repeat the words of the Buddha about hatred begetting hatred at the famous St. Francisco Conference held after the Second World War. How about applying what he preached for world consumption in our local context?

It takes a lot of courage and determination to be humble in victory and feel for the vanquished as if they are part of the victorious party. It calls for a vast change in one's mind-set to put oneself into the shoes of the erstwhile enemy. However difficult and demanding it is, in my opinion it is a prerequisite for beginning the process of rebuilding confidence and bringing about reconciliation.

There is a far more important and perhaps more difficult operation to be undertaken by the leaders of the winning majority group. That is an attitudinal and a behavioral issue. Everyone concerned, and in this case all active politicians of the ruling party must bear responsibility for its success or failure. Sadly this has become inordinately difficult and unimaginably chronic due to the ignorance and apathy of those in power. This statement too may irritate the all-powerful men and women, but it has to be pushed down their throats if any sensible results are to be achieved. To put it bluntly, the need of the hour in my view is to reach out to the minority community on equal terms, which means making them feel accepted and respected by their peers of the majority community.

For this to happen, those in the major group must go out of their way to truly understand and genuinely accept their way of life and traditions as equal and in no way below their own. It is only with that type of appreciation that the potter [party can be made to feel respected and accepted. What happens now is just a show of respect to those in power by the less fortunate of the community. However much theorizing and plaudits are offered from the stage, the true feeling and reaction of the lesser community would remain unchanged.

Have the leaders who boast of having the entire Tamil community behind them ever given thought to this simple truth? If they did there would be more than one Rajapakse appearing on a Northern platform and speaking to those people in their own language. The pity is that with a leader who became the first ever world leader to address the UN Assembly in Tamil, no other politician has thought of following the leader and learn the language of the people he must win over. Without being personal, it is regrettable that even the young aspirant for leadership has not picked up the hint so far. To repeat my message, it is not only learning the language that is called for. Starting with that, every politician must make a genuine effort to master the culture of these people, understand the various nuances and subtleties of their behavior. It is only with a thorough understanding of every aspect of their life that one can relate to them and make them feel accepted and valued.

If this part of the preparation is completed by those responsible, then they can really be satisfied with the process of reconciliation and rebuilding confidence. That will bring about a situation where the minority Tamil community would feel part of the nation who do not look elsewhere for support or think of forming a government of their own.

Let us hope the curr4ent Sri Lankan leaders would be up to the challenge.

EASE YOUR TAX BURDEN, ENHANCE YOUR WEALTH

FOR ALL YOUR

TAX RETURNS

BAS & IAS

Bookkeeping

Tax Planning

Business Consulting

Amal Ramyanath
CPA, ACA, MBA & B.Sc

Registered Tax Agent

SANDAL
TAX ADVISORS

31 MADELINE STREET
GLEN WAVERLEY VIC 3150

T | 03 8802 8818

F | 03 8802 8818

M | 0412 775 889

sandalmanagement@optusnet.com.au

PROFESSIONAL, FRIENDLY & PERSONALIZED SERVICE